

UZASADNIENIE

Strona powodowa, (...) we W., w pozwie wniesionym w dniu 01 września 2015r. w elektronicznym postępowaniu upominawczym, skierowanym przeciwko pozwanej M. C. domagała się zapłaty na swoją rzecz kwoty 17 372,96 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także kosztów procesu w kwocie 218 zł oraz kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu swojego żądania strona powodowa wskazała, że pozwana M. C. z Bankiem (...) S.A. w dniu 23 maja 2012r. zawarła umowę bankową o nr (...), na podstawie której pozwana otrzymała określoną kwotę pieniężną i zobowiązała się do jej zwrotu na warunkach określonych w umowie. Pozwana nie wywiązała się z przyjętego na siebie zobowiązania, wobec czego niespłacona kwota należności głównej stała się wymagalna wraz z kwotą odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia w dniu 07 marca 2014r. Wierzyciel pierwotny na mocy umowy z dnia 23 czerwca 2015r. zbył przedmiotową wierzytelność na rzecz (...) z siedzibą w K.. Następnie w dniu 09 lipca 2015r. (...) scedowała przedmiotową wierzytelność na rzecz powoda. Powód wezwał pozwaną do zapłaty, jednak bezskutecznie. Na dochodzoną kwotę składa się:- należność główna w kwocie 13 353,74 zł,

-odsetki umowne naliczone przez pierwotnego wierzyciela w wysokości 1200,34 zł,

- odsetki karne naliczone przez pierwotnego wierzyciela w wysokości 2566,44 zł,

- odsetki umowne w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP naliczone przez powoda od kwoty należności głównej od dnia 24 czerwca 2015r. do dnia 31 sierpnia 2015r. w wysokości 252,44 zł.

Na mocy postanowienia z dnia 28 października 2015r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie przekazał sprawę do rozpoznania tut. Sądowi wobec stwierdzenia braków podstaw do wydania nakazu zapłaty.

Strona powodowa, uzupełniając brakli formalne pozwu, w trybie art. 505³⁷ §1 kpc, podtrzymała żądanie pozwu wniesionego w elektronicznym postępowaniu upominawczym i jego uzasadnienie.

Na rozprawie w dniu 8 lutego 2016r. pozwana wniosła o rozłożenia dochodzonego świadczenia na raty w wysokości 500 zł miesięcznie.

Pismem z dnia 13 kwietnia 2016r. strona powodowa wyraziła zgodę na rozłożenie dochodzonego pozwem roszczenia zgodnie z propozycją pozwanej, tj. po 500 zł miesięcznie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 maja 2012r. pozwana M. C. zawarła z Bankiem (...) S.A. 1 Oddział w D. umowę o kredyt gotówkowy nr (...), na mocy której otrzymała kwotę 16 139,10 zł. Pozwana zobowiązała się do terminowej spłaty kredytu w 72 ratach zgodnie z harmonogramem. Zastrzeżono, że oprocentowanie należności przeterminowanych jest równe czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP. Bank miał prawo wypowiedzenia umowy o kredyt z zachowaniem 30-dniowego terminu wypowiedzenia i zażądać spłaty całej należności min. w przypadku naruszenia warunków niniejszej umowy.

Dowód- umowa kredytu gotówkowego nr (...) z dnia 23 maja 2012r.-k. 59-62

W dniu 23 czerwca 2015r. Bank (...) S.A. oraz (...) zawarli umowę przelewu wierzytelności, ma mocy której Bank przelał na rzecz Nabywcy wierzytelności opisane w Załączniku nr 2-4 Umowy.

Następnie w dniu 09 lipca 2015r. (...) zawarł z powodem- (...) umowę przelewu wierzytelności, której przedmiotem były wierzytelności wskazane w załączniku nr 2 do umowy.

Dowód- umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 23.06.2015r.- k. 16-25,

- umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 09.07.2015r. - k. 26-38.

Bank (...) S.A.sporządził pismo z dnia 22 lipca 2015r. informujące pozwaną, że dokonał przelewu przysługującej mu wierzytelności z tytułu umowy nr (...)zawartej w dniu 23 maja 2012r. na rzecz (...).

W dniu 22 lipca 2025r. (...)sporządził pismo, w którym informował pozwaną, że przelał wierzytelność wobec niej z tytułu umowy zawartej z Bankiem (...) S.A.z dnia 23 maja 2012r., nr (...)na rzecz (...).

Również w dniu 22 lipca 2015r. powód poinformował pozwaną, że nabył wierzytelność wobec niej z tytułu umowy zawartej z Bankiem (...) S.A. z dnia 23 maja 2012r., nr (...) w kwocie 17 505,49 zł (kapitał 13 353,74 zł, odsetki 3 872,88 zł oraz koszty 278,87 zł)

Dowód- zawiadomienie z dnia 22.07.2015r.-k. 45-47

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że przelew wierzytelności uregulowany w przepisach art. 509 k.c., w relacji dłużnik cedowanej wierzytelności, a jej cesjonariusz powoduje zmianę podmiotu, któremu dłużnik powinien spełnić świadczenie. Z chwilą dokonania cesji nabywca wierzytelności uzyskuje, bowiem status wierzyciela, przy czym nie można pomijać, że cesjonariusz nabywa w drodze przelewu tylko tyle praw, ile przysługiwało jego poprzednikowi prawnemu (cedentowi). Z powyższego wynika, że cesjonariusz nie może żądać od dłużnika świadczenia w większym rozmiarze aniżeli mógł to uczynić cedent. Sytuacja prawna dłużnika nie może ulec na skutek przelewu pogorszeniu w porównaniu z sytuacją, jaka istniała przed przelewem (por. uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 14 lutego 2013 roku, V ACa 733/12, LEX nr 1289450). Należy jednocześnie podkreślić, że warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, iż takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 lipca 2006 roku, V CSK 187/06, „Monitor Prawniczy” 2006, nr 16, s. 849).

Ciężar dowodowy we wskazanym zakresie spoczywał zatem na stronie powodowej. Sąd uznał, że strona powodowa nie udźwignęła ciężaru udowodnienia faktów, z których wywodzi korzystne dla siebie skutki prawne. Podkreślić przy czym trzeba, że samo twierdzenie strony nie jest dowodem, a twierdzenie dotyczące istotnej dla sprawy okoliczności (art. 227 k.p.c.) powinno być udowodnione przez stronę to twierdzenie zgłaszającą (wyrok SN z dnia 22.11.2001 r., sygn. I PKN 660/00, publ. Wokanda 2002/7-8/44). Zgodnie z art. 232 k.p.c. obowiązek wskazania dowodów obciąża przede wszystkim strony, a w myśl art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Oznacza to, że ten, kto powołuje się na przysługujące mu prawo, występując z żądaniem obowiązany jest udowodnić okoliczności faktyczne uzasadniające to żądania. Chodzi tu o fakty, które mają istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, wykazujące istnienie prawa.

Zgodnie z obowiązującą w postępowaniu cywilnym zasadą kontradyktoryjności sąd nie ma obowiązku zarządzania dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzania z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (wyrok SN z dnia 17.12.1996 r., sygn. I CKU 45/96, publ. OSNC 1997/6-7/76). Dopuszczenie dowodu z urzędu jest co do zasady prawem a nie obowiązkiem sądu. W związku z powyższym, jeżeli materiał dowodowy zgromadzony przez strony nie daje podstawy do dokonania odpowiednich ustaleń faktycznych sąd musi wyciągnąć ujemne konsekwencje z nieudowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów.

Jakkolwiek w niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości, że pozwaną łączyła

z Bank (...) S.A. umowa kredytu gotówkowego nr (...) z dnia 23 maja 2012r., to jednak brak jest jakichkolwiek dowodów, które świadczyłyby o tym, że wierzytelność przysługująca pierwotnemu wierzycielowi została przelana na rzecz strony powodowej. Nie wynika to bowiem ponad wszelką wątpliwość ani z umowy przelewu wierzytelności z dnia 23 czerwca 2015 r., ani też przelewu wierzytelności z umowy z dnia 09 lipca 2015 r. Strona powodowa nie dołączyła bowiem załączników do niniejszych umów, z których by wynikało, że należność wobec pozwanej była ich przedmiotem. Wprawdzie w aktach sprawy jest wydruk wykazu (k. 39-44), ale trudno jest w sposób jednoznaczny wskazać, do której i czy w ogóle, są to załączniki do w/w umów przelewu. Brak jest bowiem danych umożliwiających przypisanie konkretnego wykazu do powyżej wskazanych umów przelewu. Nie stanowią one integralnej części tych umów przelewu, a jedynie szcątkowe, kserokopie danych dłużniczki. Tym samym dołączone wykazy nie mogą mieć mocy dowodowej, gdyż nie są wiarygodnym dowodem na fakt zbycia należności pozwanej na rzecz powoda. Stosownie zaś do treści art. 6 kc to strona powodowa winna była wykazać swoje prawo do wierzytelności, skoro wywodzi z tego faktu skutki prawne w postaci zobowiązania pozwanej do świadczenia na jej rzecz określonej kwoty, czego nie uczyniła.

Mając więc na uwadze, że strona powodowa nie udowodniła faktu dokonania przelewu na jej rzecz wierzytelności przysługującej pierwotnemu wierzycielowi w stosunku do pozwanej, powództwo należało oddalić.

Sąd nie orzekł o kosztach procesu, albowiem pozwana, który wygrała sprawę w całości, nie poniósł żadnych kosztów w sprawie.

Z tych względów, na podstawie powołanych przepisów, orzeczono jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w repertorium;
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi strony powodowej bez pouczenia;
3. kal. 14 dni.

12 maja 2016r.